

ŠALOMOUNOVA MODLITBA KKC 2580 – 1. Král 8,10-61

Král David rozšířil a upevnil říši, dobyl Jeruzalém a učinil ho centrem své říše. Nebylo mu však dovoleno, aby zbudoval Hospodinu, Bohu Izraele, chrám. Ten mohl vybudovat až jeho syn, král Šalomoun. Písmo svaté v První knize královské popisuje velkolepou slavnost zasvěcení tohoto chrámu. Při ní se však stala neočekávaná věc, Bůh odpověděl na ony modlitby a zahalil chrám svou přítomností naznačenou oblakem, takže kněží na chvíli nemohli vykonávat slavnostní obřady. V tu chvíli vystoupil král a začal se modlit.

Právě strukturu této modlitby rozvíjí katechismus ve stati o modlitbě, kterou se nyní v roku víry zabýváme.

1) VZPOMÍNKA,

...když se král modlil:

vzpomněl na mimořádný vztah Boha s jeho otcem Davidem, ke kterému sám promlouval
vzpomněl na vyvedení Izraele z Egypta
vzpomněl na přísliby, které Bůh dal svému lidu, atd.

Zde se zastavme. Všimněme si, čím modlitba začala: Vzpomínkou. Vzpomínka má oživit paměť a ta má vzbudit víru toho, kdo se modlí. Také liturgická modlitba církve je takto strukturovaná. Začíná se vzpomínkou, co všechno Bůh učinil, aby se modlícímu více otevřelo srdce.

2) GESTA

...když se král modlil:

povstal, pozvedl ruce k nebi, postavil se před Hospodinův oltář (Srov. 1 Král 8,22)

Zde si můžeme všimnout gest, kterých modlící se král používá. Jsou důležitá, protože modlit se má celý člověk. Nejenom rty odříkávající slova modlitby. Člověk se lépe modlí, když zapojí celé tělo. Rozprostřené dlaně k nebi znamenají důvěru. Vzpřímený postoj znamená synovskou svobodu a vědomí vlastní důstojnosti, kterou mi právě Bůh dává. Později čteme v knize královské, že král při modlitbě poklekl před oltář, to když prosil za svůj lid (Srov. 1 Král 8,54). Gesta jsou důležitou součástí modlitby, protože nás více do modlitby ponořují.

3) PROSBA

...když se král dále modlil:

vzpomněl na skutečnost své současnosti, modlil se tedy za sebe, za svůj lid, jemuž byl králem, modlil se za budoucí generace, modlil se za odpuštění hříchů, modlil se za každodenní potřeby.

I modlitba církve, začíná nejdříve vzpomínkou na Boží činy. Po jejich připomenutích se liturgická modlitba většinou slovy: A tak tě Bože prosíme, nebo: A proto... dostává k prosbám. Ještě jednou: vzpomínky vzbudily víru a tou nyní prosíme o to, co potřebujeme.

4) OPRAVDOVOST

... když se král modlil:

toužil, aby všechny národy věděly a poznaly, že Hospodin je jediným Bohem. A že srdce Izraelců tomuto Bohu patří. Konkrétně, modlil se za cizince, který vstoupí do nově vysvěceného chrámu, aby

byla modlitba cizince vyslyšena, on aby uvěřil v moc Boha Izraele, avšak jediného Boha (Srov. 1. Král 8,41-43).

K tomu mě napadá jedno. Ať naše se naše modlitba, modlitba každého z nás, stává znovu a znovu tak mocnou a silnou, aby všem, kdo nás vidí se modlit, nebo ví, že se modlíme za ně, bylo zřejmé, kým je pro nás Bůh. Aby na naší modlitbě mohli druzí poznat, kým je Bůh vůbec.